

BRASSOI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadó hivatal

Brassó, Kapu-utca 60. szám — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. úrak üzletében

Felolvas szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,
ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

l. a. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
3 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Szinészetünk.

Brassó, okt. 23.

Lehet-e a nemzetiségi kérdést szebben megoldani, mintha a magunk függőben lévő dolgait oldjuk meg? És lehet-e sikeresebb nemzetiségi politika annál, a mit folytatnunk hazafias kötelesség, hogy a saját művelődési tényezőinket iparkodjunk fölvirágoztatni, a helyett, hogy a folytonos gyűlölködés tüzeiben erőnket, tettvágyunkat és hazafiságunkat hamvasztjuk el? És van-e hatalmasabb erő a nemzeti lét megszilárdítására annál, a mit nem az ellenfél legyőzésére, de a magunk fájának fölemelésére fordítunk, s a mi nek okos és céltudatos kihasználásával magyarságunknak a legszebb jövőt biztosíthatjuk?

Mennél jelentékenyebb az az erő-hatalom, a melyből a brassói magyarság művelődése táplálkozik, annál elevenebb és ellenállhatatlanabb lesz az a vonzó erő is, a mit békés, de intenzív munkánkkal nem magyar ajku polgártársainkra gyakorolhatunk. Már pedig ennek az erőnek egyetlen nagy forrása maga a magyar társadalom, annak hazafisága, összetartása, készsége, lelkesége. Minden, a mi ebből a forrásból patakzik elő, fajunk és hazánk szebb jövőjének biztosítéka, s minden, a mi ezt a forrást elzárni törekszik, helyrehozhatatlan, bűnös mulasztás.

Művelődésünk egyik hatalmas tényezője a szinészet. Onnan a szinpadról hangzik hozzánk legszebben a mi édes anyanyelvünk, onnan árad lelkünkbe az ihlet és lelkesedés magasztos érzése. Maga a színház pedig találkozó helye magyarságunknak, ünnepi alkalma érzelmeink néma, de annál melegebb találkozásának. Bizony nagy vétek volna ezt a nem mindennapi s nem is mindennapos gyönyörűséget adó alkalmat, közöny vagy kishitűség miatt, elszalasztani!

A mult esztendő első kísérlete fényesen bevált, szinészek és közönség lelkes részvétele által. Akkor megmu-

tatta a brassói magyarság, hogy nem is tulságos odaadással, nem is tulságos áldozatkészséggel, de még tulságos egyöntetűséggel sem, mégis nagy dolgot lehet teremteni az érzelmek közösségével és a hazafias szív áldozatkész akarataival.

Ez az aránylag nem teljes közösség, ez a jelentékenyen ki nem bontakozott akarat több mint háromezer forint bérletet eredményezett. Mennyi lehetett volna, ha minden szív, s minden erszény megnyílik!

Ebben az évben még csak kétezer egynehány száz forint van együtt. Tehát nem annyi, a mennyi a mult alkalommal összegyűlt, holott ezuttal, egy bevált kísérlet folytatásánál, többnek kellene lennie. Ám a mi ma még nincs meg, meglehet holnap. És talán meg is lesz, s talán több is lesz, mint a mennyit mostani körülményeink között remélnünk szabad volna.

A brassói szinügyi bizottság összeállította azok névsorát, a kik a legközelebbi szinlévadra béreltek, s azokét is, a kik — nem béreltek. A bérlők száma meglehetősen nagy, az általuk aláírt összeg jelentékeny, de ha ezek a nem bérlők számával s a tőlük várható bérletösszeggel versenyre kelnének, nem ők maradnának győztesek. Már pedig az nagy csapás volna a brassói szinészetre, ha állásra és vagyoni helyzetre egyaránt tehetős családjaink elzárkóznának a magyar szinészet támogatása elől. Ezt a támogatást még azzal a tetszetős, s mindenestre enyhítő formával sem lehet megtagadni, hogy a kik nem bérelnek, majd egyes előadásokra fognak eljárni. A siker titka nem ebben van, a mint a tavalyi első próba megmutatta, hanem a bérletben, — azt kell tehát támogatni.

Tiszay Dezsővel már megköthetjük a szerződést — a bérlők tegnapi gyűlése felhatalmazást adott — de vajjon elég-e, ha egy elsőrendű társulat bevonul hozzánk? Nem kell-e annak a lételét a mi áldozatkészségünkkel, a mi elvégre is potomság, — biz-

tosítanunk? Mert a mint egy jónevű szinígazgató csak egy szezonban is tönkre megy Brassóban, a magyar szinészet jobb napjait ép oly sokáig nem fogjuk látni, mint szász testvéreink békülő jobbját.

Egyszóval tekintse mindenki erkölcsi és hazafias kötelességének, hogy ne csak akarjon majd egyes előadásokra eljárni, hanem béreljen is. Mert ha mindazok, a kikre joggal számíthatunk, csakugyan bérelnének, a bérleti összeg közel ötezer forintba rugna. Milyen szilárd alapokon nyugodnék ebben az esetben szinészetünk sorsa!

Mi teljes bizalommal nézünk a közelebbi szezon elé, bizva a még jobban megerősített szintársulat jelességében, s bizva közönségünknek nem egyszer tapasztalt lelkes áldozatkészségében. — Ha egyikben sem csalódunk, nagyszerű színházi estékben fogunk gyönyörködni.

Belföld.

Brassó, okt. 23.

A királyné emlékére emelendő Örökimádás-templom központi gyűjtőbizottsága november 10-én nagyszabású gyászünnepet rendez, melyen Vasary Kolos hercegprímás mondja az emlékbeszédet.

Hollán Ernő nyugalmazott altábornagy súlyosan megbetegedett.

Nagyszombatban báró Stummer nagy cukorgyára teljesen leégett, a mely alkalommal 300 vagon kész cukor is odaveszett.

Külföld.

Brassó, okt. 23.

Az özvegy trónörökösné esküvője valószínűleg november hó 22-én, a londoni osztrák-magyar nagykövetség palotájában lesz.

Sándor szerb király f. hó 27-én külföldre utazik. Először Bécsbe megy, onnan Dél-Tirolba és az olasz tengerpartokra.

Dreyfus téli Párisba megy s beáll egy nagy iparvállalathoz mérnöknek.

A ki Brassóban „idegen”

Brassó, okt. 23.

A múlt héten megint megtisztelt bennünket a „Kr. Zeitung” egyik számában „L o c k u n g e n” cím alatt egy kedves vezércikkelyvel. A cikkíró jóelőre kijelentette, hogy „nem brassói.” Tehát „idegen.” Ezt szívesen elhiszük neki, különösen ha nemcsak Brassóvárosára, hanem a logikára is vonatkoztatja azt, hogy ő abban „idegen.”

A szóban forgó cikk általában haragszik a miatt az irányzat miatt, a melyet a „Brassói Lapok” a szászokkal szemben követ. És itt állítja a fejetetejére a logikát. Persze métségeül szolgálhat az illetőnek az a körülmény, hogy ugyanezt tette már jóval előtte a „Kr. Zeitung” is és a tanítvány miért lenne külön a mesterénél.

Eddig azért szidtak bennünket a „Kr. Zeitung” hívei, hogy állítólag szász-gyűlölők voltunk. Szennylapnak neveztek, és még más ehhez hasonló ékes címekkel tiszteltek meg, szóval haragudtak és bosszankodtak reánk.

A múlt hó 23-án hogyan hogyan nem egyszerre kisütötte rólunk a „Kr. Zeitung”, hogy cikkeink nincsenek rossz indulattal a szászok iránt, ellenkezőleg olyan tárgyilagosan ítélnék a nemzetiségi kérdés terére tartozó egyik másik mozzanatról, miként egyetlen magyar lap sem. A „Kr. Zeitung” „idegen” írója is a „Brassói Lapok” ezen békés irányzatával foglalkozik.

És mi volna itt természetesebb és logikusabb mint az, ha úgy a „Kr. Zeitung” mint az ő „idegen” munkatársa helyeslőleg vennék tudomásul a „Brassói Lapok”-nak ezen állítólagos irányváltoztatását.

Ámde a „Kr. Zeitung” és az ő „idegen” munkatársa nem azt teszik, hanem, ha bosszankodtak és haragudtak lapunk állítólagos szász-ellenes irányzatára, most méginkább bosszankodnak és haragusznak annak állítólagos szászbarát szelleme miatt.

No hát van ebben az eljárásban logika? Nincs! És ők maguk is érzik, hogy nincs és ezért igyekeznek maguktartását indokolni.

És mivel indokolják?

Az „idegen” munkatárs ur azt mondja hogy úgy sem ér semmit a „Brassói Lapok” békés irányzata, mert egy helyi lap csak nem segíthet a szászokon és azután meg ki hiszi el azt, hogy az ilyen békés irányzatú lapnak akár csak egy igen kis része is a magyarságnak követője legyen?

Jól van. Lássuk tehát mit mond erre a logika? Azt, hogy miután úgy sem ér semmit a „Brassói Lapok” békés irányzata, mert helyi lap lévén nem segíthet a szászokon és mert amugy sincs az ilyen békés irányzatú lapnak a háta mögött még csak egy kis része sem a magyarságnak, ennél fogva a szászoknak tehát legyen teljesen mindegy akár szidja őket ez a lap, akár jóindulattal ír róluk.

Ezt mondja a logika. No de hát akkor minek haragudott azért a „Kr. Zeitung”, ha szidtuk az ő híveit?

Miután még néhány gunyos megjegyzést tett az „idegen” ur lapunkra, kirukkol a farbával és mint sensatiós felfedezést ritkított betűkkel adja tudtára a világnak, hogy a „Brassói Lapok” békés irányzata nem egyéb mint sakkhuzás, a melylyel nevezett lap, már t. i. a „Brassói Lapok” megakarja hiusítani a brassói szászok kibékülésére czélzó kísérleteket.

Hát hol itt megint a logika?

Előbb kicsinylőleg szól az „idegen” ur a „Brassói Lapok”-ról és annak jelentőségéről. Senki se ismeri ezt a lapot! A mit ír legfeljebb csak a szász lapok útján tudják meg a szászok! Mit tudna egy ilyen lap a szászokon segíteni? Hiszen a magyaroknak még csak egy igen kis töredéke sincs e lapnak a háta mögött! — Azután pedig az ilyen és ezekhez hasonló kicsinylő és lenéző kifejezésekkel illetett lapnak egyszerre oly a nagy fontosságot tulajdonít, hogy képesnek hiszi azt a szászok közt készülő béke meghusítására.

Hát hol itt megint a logika?

És mégis van az egészben logika.

A „Kr. Zeitung” a fajgyűlölet apostola. Előtte a főczél az, hogy a magyar és a szász ellenségeskedésben éljen mindörökké. És ezen főczéljának alárendel mindent. Ezért válogatja ki szorgalmasan a különbféle magyar és nem magyar lapok azon közleményeit, a melyek a szászoknak a magyarok ellen való felizgatására alkalmasak; ezért közli előszeretettel és színezi ki azokat az eseményeket, a melyek a gyűlölködés szítására alkalmasak. És ezért kellemetlen neki az, ha akad olyan magyar lap, a mely jóindulattal és rokonszenvesen ír a szászokról és ezért folyik természetesen főczéljából az a törekvés, hogy az ilyen magyar lapot meggyanúsítsa és békés cikkeinek alattomos és rosszakaratú szándékot tulajdonítson.

Ennyiben tehát mégis van a Kr. Ztg. magatartásában logika. Hogy tisztesség és eszély is van-e a folytonos alaptalan gyanúsításban, az más kérdés.

A tekintetben azonban legyen nyugodt az „idegen” ur, hogy mi a szász pártok békülésének útját nem álljuk. Amugy is nagyon gyenge lábon kellene állania annak a szász-békekísérletnek, a melyet mi megakadályozni tudnánk. De nem is állana érdekünkben. Hiszen mi óhajtuk, hogy boldoguljanak a szászok és érezzék jól magukat a hazában és legyen alkalmuk még sokszor haragudni azért, hogy . . . rokonszenvesen ír róluk, mint mi, egyik vagy másik magyar lap.

Tordai Grail Erzsi Petőfi-estélye.

Brassó, okt. 23.

Nem igen volt még műélvezet, a melynek nagyobb várakozással néztem volna elébe, mint a tegnapi estélynek. Nem csupán azért, mert a „Brassói Lapok”-ban, főleg az utolsó hétben, majdnem mindennap lehetett vezércikkben, hírekben egy-egy meleghang, a közönséghez intézett felhívást, Tordai kisasszony külföldi nagy sikereinek vázolását, lelkesedő hírlapi kritikákat, stb. olvasni, hanem mert kíváncsi voltam arra is, hogy lehet egy költő verseinek bemutatásával, egy meglehetősen változatos condíciójú közönséget egy egész estén át egyszerre tanulságosan és élvezetesen szórakoztatni. Ugy hiszem nemcsak én magam voltam ily nemű érzelmekekkel, hanem a jelen volt közönségnek tán legnagyobb része, mert vajmi csekély lehet azok száma, a kik a kisasszonyt évekként ezelőtt ugyan azon helyen szerecsések voltak hallani, s ama nagysikerre emlékezni, a melyet nemcsak magyarok, de szászokból is álló közönségével szemben elért.

A várakozás okozta izgatottságért a tegnapi estén teljes kárpótlásban részesültem: gyönyörködtem, tanultam, tapsoltam. Velem

együtt tapsolt, gyönyörködött az a valóban válogatott közönség is, amely a Redoute tágas csarnokát betöltötte. Petőfi számára méltóbb tolmács Tordai kisasszonynál nem születhetett volna. Erre vall már külső megjelenése is, a mely ép oly kedves és szép, mint a minők Petőfi költeményei, a melyeknek hangulatbeli nagyváltozatosságát, méltán képviselik izgékony kedélye és pathetikus lelkesedése. — A külső megjelenésnek az előadás tárgyával való ezen összhangzása eléggé megmagyarázza azon tapsvihart, a mely a Tordai kisasszonyt mindjárt a közönség elé léptekor fogadta.

A tovább látottak és hallottak csak fokozták az első benyomás hatását, mert arról győzték meg, hogy az előadó Petőfit minden ízével a legnagyobb szeretettel és lelkesedéssel vette fel a maga lényébe s elegyítette azzal össze. — Csak ez a szeretet és lelkesedés magyarázhatja meg azon önzetlen és lankadatlan buzgalmat is, a mely Tordai kisasszonyt Petőfi-költészetének apostolává tette.

Nem közönséges recitator ő. A hatalmas lelkesedéssel és nagymérvű átértéssel, a mely tárgyával szemben rendelkezésre áll, párosul tolmácsolásának művészi módja is. Rendszeresen disponált előadásban mutatja be Petőfi életét, sanyaruságát, boldogságát, az emberekhez, szüleikhez, a hazához, a nagyvilághoz való viszonyát, költészetének különféle formáit, poetikai szépségeit és kitűnősegeit. A rajzolásban különösen kiváló azon részletek, a melyek Petőfit, az embert, borús-derűs lelkivilágával, örömeinek bánatának forrásaival ismertetik meg. S mindezekre a remekül elszavalt költemények maguk tanítanak meg bennünket, amelyeket csak rövid, néhány szóból álló, karakteristikus magyarázat kapcsol össze a művészi előadás egészévé.

A költemények száma, amelyekkel Tordai kisasszony Petőfit bemutatta, nagyon nagy volt, a melyeket aztán előadott imponáló biztossággal, a legkisebb felakadás nélkül, csupán emlékezetből, minden jegyzet vagy könyv használata nélkül. Hogy a számos elszavalt költemény közül melyik volt jobban elszavalva, nem tudjuk, hisz Tordai kisasszony által mindegyik Petőfi lelkén át szólt hozzánk. A közönséget azonban leginkább elragadták azon költemények, a melyek Petőfi nevére és családi életére vonatkoznak, a hol a költő szerelmének extatikus megnyilvánulásait igazán megragadó, drámai erejű pathosszal és közvetlenséggel tolmácsolta. (Minek nevezzelek, Szeptember végén stbb.) Az „Egy gondolatnak” rhapszodikus részleteit Petőfi csak úgy gondolhatta végig, mint a hogy azt Tordai kisasszony előadásában láttuk és hallottuk. Milyen jól megtért a költeményben nála a szavalás a harci paripák patkói által kivert daktylusoknak erős kiérettetésével. Az elszavalt ismert költemények majdnem mindegyikénél lehetne sok olyan ujat mondani a melyeket csak az esteli előadás tett nyilvánvalóvá, a melyekre csak most lettünk először figyelmessé.

A rendezőség részben, hogy a művésznőnek testet-lelket erősen igénybe vevő munkájában némi pihenést nyújtson, részben, hogy a közönségnek a változatosság élvezetét is megadja, betétről is gondoskodott.

E betét is méltó volt az egész előadáshoz. Petőfit a dalmokot, dalolva is hallottuk Binder Jenő főreáliskolai tanárnak mindnyájunk által jól ismert, művészi magaslaton álló előadásában. Igazán bajos volna eldönteni, hogy a »Tied vagyok, tied hazám« Tordai

kisasszony szavalatában vagy Binder Jenő énekében gyönyörködött-e inkább bennünket. Csak egy dolgot szeretnék Bindernél hibáztatni, t. i. hogy roppant fukar. Miután programját leénekelte, a legszörnyűbb tapsoláskunkra sem akart kincseinek tárházából többet nyújtani, noha sejtjük, hogy még volt több is benne. De így is ezer köszönet! Az énekhez méltó zongorakiséretet szolgáltatott Gáll József ipar. isk. szaktanár.

Való tehát, hogy írásom kezdetén jelzett nagy várakozásom, teljes megelégedésemre lett kielégítve, sőt bátran tekinthetem magamat a közönség tolmácsának is s így nemcsak a magam, hanem annak nevében is mondhatok hálás köszönetet Tordai Grail Erzsé kisasszonynak, hogy alkalmat adott nekünk brassóiaknak, ritka tehetségével bálványozott Petőfinknek költészetét ez uton is élvezhetni, annak nagyságát és bámulatos sokoldalúságát még erősebben érezhetni.

Végezetül még csak azt kívánjuk, hogy ez a találkozásunk a Redoutban ne legyen az utolsó. Van még Petőfin kívül más nagy költőnk is, a ki az ő előadásában szólhatna hozzánk, van még taps és virág is, a melylyel a tolmács nemes fáradozását jutalmazhatnánk. —

Tűzoltó-kongresszus.

Brassó, okt. 23.

A brassói önkéntes tűzoltó-egyesület a következő két nyilatkozatot küldte be hozzánk:

Szeretett Polgártársak!

A brassói önkéntes tűzoltóegylet azon szerencsés helyzetben volt, hogy a magyar országos tűzoltó-szövetség congresszus és egyletének 25-éves fenállási örömnepélye alkalmával, nehéz feladatának teljesen megfelelhetett.

Örömünkre szolgál, hogy ezen ünnepélyek a legnagyobb rendben, összhangzásban és a vendégek teljes megelégedésével toltak le.

De hogy ez ily módon lehetséges volt, első sorban szeretett polgártársainknak köszönhetjük, kik is vendégeinket a legnagyobb előzékenységgel és vendégszeretettel fogadták.

Az alólírott egyleti parancsnokság, kedves kötelességet teljesít, midőn mindazon szeretett polgártársainknak, kik az ünnepélynek oly szép lefolyása iránt közreműködtek, ezért a legőszintébb és legmelegebb köszönetének kifejezést ad.

Brassó, 1899. évi október 12-én.

A brassói önk. tűzoltóegylet parancsnoksága:

Schuster Károly, főparancsnok
Pfaff György, jegyző.

Köszönet.

A brassói önkéntes tűzoltóegylet, kedves kötelességet teljesít, midőn mindazon igen tisztelt hölgyeknek, kik egyletünk zászló felavatási ünnepélyénél, tiszteletbeli megbízatásunknak, személyes megjelenésük és közreműködésük által, az ünnepély emelni kegyesek voltak valamint mindazoknak, kik adakozásuk által a hölgyek díjának létrejöt-

tét lehetővé tették ezennel, legmelegebb köszönetének kifejezést ad.

Brassó, 1899. évi október 11-én.

A brassói önk. tűzoltóegylet parancsnoksága:

Schuster Károly, főparancsnok.
Pfaff György, titkár.

HIREK.

Brassó, okt. 23.

— Kinevezés. A vallás és közoktatásügyi miniszter dr. Kupcsay Félix tiszteletbeli aljegyzőt fizetése en segéd-foglalmazóvá nevezte ki a vallás és közoktatásügyi miniszteriumba.

— Szinibérlők értekezlete. A «Brassói Nemzeti Szövetség» által kibocsátott iven a brassói magyar színügy biztosítása céljából a második színiévadra aláíratkozott szinibérlők tegnap délután 3 órakor tartották meg első értekezletüket a brassói m. kir. állami főreáliskola tornatermében Moór Gyula főesperesnek, mint a «Brassói Nemzeti Szövetség» elnökének elnöklése alatt. Az értekezlet első sorban megválasztotta a szűkebbkörű bizottságot, a melynek feladata az értekezlet eé terjesztendő tárgyaknak előkészítése és ezen bizottságba beválasztotta ugyanazokat a szinibérlőket, a kik annak eddig is tagjai voltak. Két egyén eltávozás, egy elhalálozás következtében, kettő pedig azért, mivel ez évben nem bérelt, megszűnt a bizottság tagjává lenni és ezek helyébe új tagok választottak. A bizottság ennél fogva a következőképpen alakított meg az elnökség mellé: dr. Vajna Gábor, Binder Jenő, Orbán F., Verzar István, Halász Gyula, Wittich Károly, Rombauer Emil, Mittelmann Nándor, Horger Antal, Péchy Árpád, Szabó Antal. Ezután az értekezlet egyhangúlag Tiszay Dezsőt választotta meg színigazgatóul és megállapította a vele kötendő szerződés szövegét. Mint új pont vétetett fel a szerződésbe, hogy Tiszay Dezső köteles a színi-alap javára egy előadást tartani. Ezután az értekezlet Binder Jenő indítványára köszönetet szavazván az elnöknek, a tárgysorozat letárgyalásával feloszlott.

— Városi közgyűlés. Brassóváros képviselőtestülete jövő szerdán, esetleg csütörtökön délután 3 órakor a tanácsház termében rendes közgyűlést tart. A napirend 21 pontból áll.

— A zászlókérdés. Ezen cím alatt a «Budapesti Hírlap» ma érkezett száma érdekes vezércikket közöl, a melyre ha terünk engedi legközelebb rátérünk.

— Czirkusz. Hüttemann Gusztáv czirkusz-igazgató társulata múlt szombaton este tartotta megnyitó előadását. Az a régi jóhírnév, a mely Hüttemann mint egyik legkiválóbb czirkusz igazgatót megelőzte, a szombati előadás alkalmával lényes tanúbizonyságot tett igaz volta mellett. Jelen első alkalommal csupán általánosságban mondjuk el véleményünket a szerzett benyomásokról, mivel az előadások további folyamán ugyanis lesz alkalmunk az egyes művészi erőkről külön-külön is megemlékezni. Ugy a lovakidomítása, valamint a különböző nemű mutatványok kiváló iskolázottságról és tökélyről tanuszkodnak. Az általános megelégedés a

megnyitó est folyamán számtalanszor kifejezésre jutott úgy az érdemes igazgatóval, mint az egyes szereplőkkel szemben. Tegnap két előadás volt. Ugy a szombati mint vasárnapi előadásokat szép számú közönség nézte végig.

— Névváltoztatás. Scherhoffer József magyar államvasuti telvígázó, brassói lakos, valamint kiskori gyermekei József, Károly, Sándor, Irén és Mária Szendé-re; Roller Ferencz m. á. v. mozdonyvezető, brassói lakos »Rétie«-re és Csirsek László m. á. v. mozdonyvezető, brassói lakos valamint kiskori gyermekei Sándor, Irma, László és Erzsébet »Cserző«-re változtatták nevüket.

— A kis- és középkereskedők országos értekezlete. Az ország kis- és középkereskedői országos értekezletet tartottak Budapesten a múlt pénteken abból a célból, hogy állást foglaljanak az italmérési törvényben és a végrehajtási utasításban foglalt sérelmek ellen. Az értekezlet többek egybehangzó hozzászólása után határozatilag kimondta, hogy: memorandumot szerkesztenek, a melyet a pénzügyminiszterhez nyújtanak be azon célból, hogy a kimérhető és poharazható pálinka árát 60 krra szállítsa le, továbbá, hogy a tiszta szeszt ne csupán az új rendelet értelmében féllitertől fölfelé de 2 deczilitertől kezdve lehessen árusítani és végül, hogy mondassék ki törvényileg, hogy a szeszadókivetésnél a szaktestületek képviselői véleményadás végett behívassanak. — A memorandumot másnap — szombaton — küldöttcséggel terjesztették fel a pénzügyminiszterhez. Az értekezleten Brassó város is képviselve volt.

— Szállítók figyelmébe. A helybeli csapatkórház gondnokságának értesítése szerint a cs. és kir. helyőrségi-élelemre vonatkozó ajánlatok még f. hó 24-dikének d. u. 3 órájáig benyújthatók. A gondnokság fenntartja magának azt a jogot, hogy szabadon jog választani az ajánlattevők között. — A gondnokság.

— Magasabb lakbérosztály. A jövő évi állami költségvetésben Brassó, Segesvár és Fehértemplom szerepelnek mint magasabb lakbér osztályba sorozott városok.

— A néppárt a Székelyföldön. A mint a néppárt lapja, az «Alkotmány» írja, f. hó 29-én gróf Zichy Aladár, Molnár János és Kálmán Károly Kézdi Szentléleken népgyűlést tartanak.

Táviratok.

— A «Brassói Lapok» eredeti távirata. —

Budapest, okt. 23. Clary osztrák miniszterelnök meglátogatta tegnap délelőtt Széll Kálmánt, ez után a királytól kihallgatáson fogadtatott, kinek jelentést tett az ausztriai új pártalakulások létrehozására vonatkozó tervéről. Clary délután visszautazott Bécsbe.

London, okt. 23. Az angolok a burok ildőzése közben új ellenséges csapatokra bukkantak, kikkel a harc egyre tart. Számos a halott és a sebesült.

J. Gräf és Tsa

ékszerüzlete

3 Kapu-utca 3

Leggazdagabb választék ékszer arany és ezüst árukban

továbbá szép választék China ezüst-árakban.

Csak szolid áruk igen mérsékelt árák mellett.

Uj tárgyak ékszer, javítás, ártól és ártól, valamint vásárlás mindenféle fémbe mérsékelt árák mellett pontosan és szolidan eszközöltetnek.

Szabadkézből ház eladás

A Brassóban bolonyai Malom utca 48 házszám alatt fekvő ház és telek 1899. évi október hó 30-ik napján d. e. 8 órakor Schnell Károly brassói kir. közjegyzői irodájában önkéntes árverés után a legtöbbet ígérőnek elfog adatni, hól addig is az árverési feltételek betekintetők.

Édes must a trienti borcsarnokban kapható Lópiacz 10 szám alatt.

506 1—3

A Kőbányai Király-Sörfőző-Részvénytársaság tekintetes igazgatóságának KŐBÁNYÁN.

Készséggel hozom tudomásul, hogy a

Góllát Maláta sör

igen kellemes élvezeti czikket képvisel, s álmatlanságban szenvedő betegeknek szívesen rendelem.

Budapest, 1899. aug. 6-én.

Dr. Pector Frigyes.
a magyar államvasutak orvosa.

A Kőbányai Király-Sörfőző-Részvény-Társaság tekintetes igazgatóságának

Kőbányán.

Kőbányai király sörfőző r.-t. által termelt

„Góllát Maláta sör”

kellemes ízénél és egyéb jó tulajdonságainál fogva mint főfűlmutatlatlan üdítő italt betegeknek őszintén ajánlhatom,

Polonka, 1899 augusztus hó 23.

Tisztelettel
Brodzskz Gyula.
hgr. főerdész

Predeál szálloda

étterme Brassó—Pályaudvar.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására hozni, hogy vasárnaptól kezdve azaz okt. hó 22-étől minden vasár és ünnepnapokon d. u. 4 órától este 10 óráig a helybeli Szilágyi Dezső cigányzenekara játszik. Jó izletes ételek és italokról gondoskodva van, melyre számos látogatásért esedezik. Tisztelettel

Pelikán István
vendéglős.

„Az arany sas”-hoz

Van szerencsém a n. é. közönségnek b. tudomására adni, hogy a helybeli piacon

Kapu-utca 28 sz. a. egy

rövid- norinbergi valamint kötött
áru-üzletet nyitottam.

Sok éveken át szerzett bő tapasztalataim szerint üzletemet oly képpen rendeztem be, hogy tisztelt vevőim, — a kor minden — igényeinek megfelelni tudok, midőn még pontos és szolid kiszolgálásomról előre is biztosítva, kérve b. látogatásával megtisztelni és vagyok,

493 1—3

mély tisztelettel

Rosenberg Frigyes.

Rövid-norinbergi és kötött áruk

Rövid-norinbergi és kötött áruk

Szolid és pontos kiszolgálás

Olcsó árak a legjobb kiszolgálás mellett

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy mi a SCHWABE AUG.-féle posztógyár egyedüli raktárát a helybeli piac részére átvettük és annak gyártmányait mint: posztó és divatszövetek, daróc, simított és camgarn-flanelek kapcsolatban kész gyermek és férfi ruhákkal és finom külföldi divatszövetekkel fekete doskin, peruvien valamint mindenféle szabószükségleteket,

Depner, Roth & Westemean

törvényszékieleg bejegyzett cég alatt KÖLOSTOR-U. 3. SZ. A. a takarékpénztár épületében a legolcsóbb gyári árak mellett eladásra juttatunk.

Midőn az igen tisztelt helybeli és vidéki közönséget értesitem, hogy csakis jó árukat fogunk vezetni, kérjük ezen új vállalatunkat támogatni szíveskedjenek és maradunk

kitünő tisztelettel

Depner, Roth & Westemean.

* Nagy forgalom, kevés haszon. *

* Gazdag választék. *

Különös tekintettel a vidéki népre.

Természetes tiszta erdélyi borok

Neustädter K. pinczejéből, Brassó

Hogy igen tisztelt vevőimnek boraim beszerzését kényelmesebbé tegyem, az alatt felsorolt czégeknek készlet van és mindenkor az eredeti árak mellett kaphatók és pedig :

Hesshaimer J. L. & A. uraknál

Hasenmayer Fritz urnál

Gabel ur schwechati sörcsarnokában.

és saját Ó-Brassói fióküzletében Hosszu u. 30. Dinka István urnál

Valamint alólírott raktárban.

Kiváló tisztelettel

NEUSTÄDTER KÁROLY

Bolonya, Kut-utca 13. sz.